

drer den respekteret og sætter den i Høj-sædet. Gid dette maa ske, inden det bliver for sent!

Den af Flertallet foreslaaede Dagsorden maa jeg anse for bedst skikket til at skaffe rene og klare Linier i den Sag, vi her forhandler.

Konseilspræsidenten (Zahle): Jeg synes, den ærede Ordfører for Flertallet (J. Pedersen) skulde sige Sandheden: at denne Dagsorden stilles for at fremkalde Valg. Lad os nu tale Sandhed til hinanden; saaledes som vi er formanede til, og lad os ikke paa nogen Maade komme med Udflugter. Den Dagsorden, som her er til Forhandling, blev oprindeligt stillet i det høje Folketing for at fremkalde Valg, den gentages heroppe for at fremkalde Valg, og Ansvar for, at vi gaar til Valg, paahviler dem, som gennemfører den Dagsorden i dette høje Ting, og det kan slet ikke hjælpe noget at sige til mig: En Minister kan jo fralægge sig et Ansvar, som forekommer ham tungere, end han kan bære, thi en Minister er ikke stillet saaledes, at han en skønne Dag kan sige: Nu vil jeg forlade min Stilling, og saa tager jeg hverken Hensyn til Forholdene i Landet eller til noget som helst andet end min egen personlige Bekvemmelighed, nu vil jeg ikke mere, nu gaar jeg min Vej. Forholdet er det, at vi lige har undersøgt, om der kunde dannes et Samlingsministerium, og er kommet til det Resultat, at det kan der ikke. Hvis dette Ministerium nu gik sin Vej, eller jeg gik min Vej, kan jeg ikke se, at der derved gøres Skridt til at tilvejebringe Ro i Forholdene her i Landet. Følgen vilde kun blive, at vi, saaledes som de Herrer nu har sat Sagen i Gang henimod Valg, maatte og skulde have Valg alligevel. At gaa til disse Valg er ikke uden stor Betænkelighed, men jeg vil tro, at det, saaledes som Forholdene har udviklet sig, er bedre nu at gaa til Valg, som maaske endogsaa kan afsluttes i Løbet af den første Halvdel af Oktober Maaned for Folketingsvalgenes Vedkommende, og saa snart de er overstaaede, kan vi se, hvorledes Magtforholdene ligger her i Landet. Lad os nu sige hinanden Sandheden. De Herrer er kommet saa vidt i denne Sag, at de og heller ingen andre kan afværge, at vi kommer til Valg her i Landet.

Rottbøll: I Anledning af, hvad Konseilspræsidenten nu sagde, at nu skulde vi begynde at tale Sandhed her i Tinget, vil

jeg spørge Konseilspræsidenten, om han er enig i en Udtalelse, som Indenrigsministeren fremsatte, og som jeg skrev op, straks da den faldt. Den lød saaledes: Den nuværende Situation er frembragt af Kredse, der ikke er neutrale, dette er den Kendsgerning, der foreligger for Offentligheden. En saadan Udtalelse kan dog vist ikke være Sandhed. Det er ikke nogle Kredse her i Landet, som ikke er neutrale, der har frembragt denne Situation. Det er blevet udtalt af den ærede Ordfører (J. Pedersen), at denne Udtalelse af Ministeren var — jeg tror, han brugte dette Ord — utilbørlig. Jeg slutter mig dertil og vil henstille til Indenrigsministeren at tage denne Udtalelse tilbage, thi det er en Udtalelse, der kan gøre Skade langt ud over Landets Grænser.

Indenrigsministeren (Rode): Den ærede Ordfører for Flertallet (J. Pedersen) begyndte sine Bemærkninger til mig med at sige, at naar jeg kunde mene, at der manglede Saglighed i Dagsordenen og i dens Begrundelse, maatte det skyldes, at jeg ikke fandt nogen Mening i, at man sagde: Det bør være en ny Rigsdag, der tager Ansvar for i en saadan Sag. Jeg skal derfor sige, at den manglende Saglighed i Dagsordenen og i Begrundelsen findes deri, at man aabent erklærer, at man ved, hvilket Resultat denne Sag vil faa, hvis en Undersøgelse af et nyt Ministerium foregaar, at man ved, at der er et overvejende Flertal i den samlede Rigsdag for dens Afgørelse, og at dette ogsaa findes i Befolkningen, hvis man ikke vidste, at det fandtes i Befolkningen, vilde man vel ikke mene, at det vilde komme til at give sig Udtryk i Rigsdagen. At man, efter at have tilkendegivet sin Viden herom, siger, at man vil ikke vælge nogen anden Vej til at faa dette Spørgsmaal løst paa end en af to: enten Valget, saaledes som det foreligger i Dag, eller Skinundersøgelsen, som ærede Medlemmer anbefalede i Udvalget, dette er den manglende Saglighed i det, der i Øjeblikket foregaar her i Tinget.

Selvfølgelig kan man sige, at et Spørgsmaal er af den Art, at en Rigsdag, der er valgt under andre Forudsætninger, ikke bør tage det op. Men jeg vil gerne i den Forbindelse bede det ærede Medlem fæste sin Opmærksomhed endnu en Gang ved Spørgsmaalet om Rigsdagens Competence. Han siger, at han ikke vil bestride dens juridiske Competence. Nej, det er jo givet. Men ud over den rent juridiske Competence, som enhver Rigsdag har, har denne Rigsdag faaet en ganske særlig Competence, som neppe nogen anden Rigsdag nogen Sinde